

**HOMENATGE A ANTONI LLIDÓ,
CAPELLÀ MISSIONER
(XÀBIA, 1936 - XILE, 1974),
I A JORDI FARRERO,
MECENES CULTURAL
(BARCELONA, 1926-1998)
PRESENTACIÓ,**

**A CÀRREC D'HÈCTOR GARCIA,
MEMBRE DE LA JUNTA RECTORA
DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL ANTONI LLIDÓ**

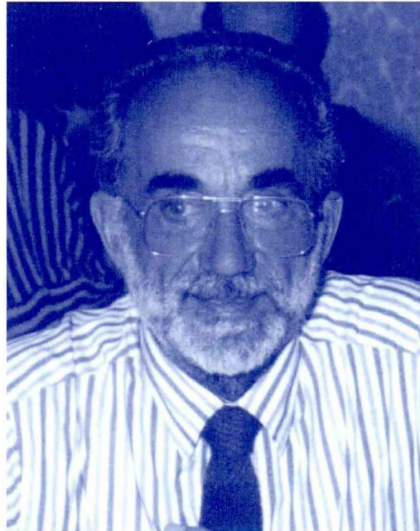
**ANTONI LLIDÓ: UN COMPROMÍS EXEMPLAR,
A CÀRREC DE CARLES SOLÀ I FERRANDO,
MEMBRE DE LA SECCIÓ DE CIÈNCIES
I TECNOLOGIA**

**ANTONI LLIDÓ: UN VALENCIÀ LLUITADOR
PER LES LLIBERTATS I LA CULTURA,
A CÀRREC DE JOSEP J. MARTÍ FERRÁNDIZ,
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA**

**BREU RECORD DE JORDI FARRERO,
A CÀRREC DE MANUEL CASTELLET,
PRESIDENT DE L'IEC I MEMBRE
DE LA SECCIÓ DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA**

Antoni Llidó

Jordi Farrero

En l'acte d'avui, dins la IV Setmana Cultural de Xàbia, *Recordant Antoni Llidó*, ens parlarà tot seguit Carles Solà, rector de la UAB i membre de l'IEC, com poden veure al programa de la setmana.

Tot i ser estes unes distincions acadèmiques i culturals molt importants, el motiu fonamental que esta nit Carles Solà ens dirigeixca la paraula és que ell va conèixer Antoni Llidó i va participar en la tasca educativa desenvolupada a Balones i Quatretondeta. A continuació, donaré una xicoteta informació que potser ens ajudarà a comprendre el que ens contarà sobre Antoni.

El compromís d'Antoni Llidó amb els seus feligresos, els seus veïns i, particularment, amb els seus alumnes va arrossegar la col·laboració necessària d'unes altres persones. Entre els feligresos, Llidó en tingué uns de capdavanters amb els quals col·laborava i que eren el model o l'exemple de cristians en què Antoni creia. Amb els veïns mantenia vincles de sociabilitat sense discriminar ningú, i eixa va ser la clau de la seua popularitat. I amb els estudiants de Balones i Quatretondeta va començar la tasca implicant els mestres d'estos pobles. Més endavant, Antoni va tenir necessitat d'incorporar més gent per a donar cursos d'estiu, amb una visió globalitzadora i molt positiva, i amb una gran esperança, nués que certa, que els estudiants podríem arribar a finalitzar l'ensenyament mitjà o superior; però també amb el convenciment que, si això no fóra possible i aquell somni dels estudis es quedava en no-res, almenys els estudiants tindríem una visió àmplia de la societat d'aquell moment: una visió cultural, política, religiosa, del que era i significava la universitat, i social, en general.

Així va ser que va aparèixer Carles Solà per aquells pobles perduts a la muntanya. Formava part d'un grup d'estudiants de la UV que Antoni Llidó va comprometre. I ells acceptaren i feren seu el compromís d'organitzar curssets i xerrades que ens avançaren matèries que els estudiants havíem de tenir als cursos següents i que ens donaren la perspectiva esmentada de la societat i la universitat.

Carles Solà i alguns altres companys i companyes ens explicaren, amb amplitud i claredat, un curs de química, i recorde com si fos esta nit l'estructura de l'àtom, la disposició per capes

dels electrons, l'organització del sistema periòdic dels elements, els enllaços químics i moltes més coses. Esta és una anècdota del que van fer en aquells pobles els universitaris vinguts de València. Cal destacar que era un ensenyament objectiu, científic, per a aprendre a raonar, a deduir i a induir de manera abstracta. Era una instrucció per a desenvolupar la intel·ligència, no pas un adoctrinament en creences i fonamentalismes. Als estudiants ens van oferir la capacitat de decisió davant la realitat, i cadascú ha fet després el que ha cregut convenient.

Si es pregunten com Antoni Llidó, amb la seua dedicació i el seu esforç personal, va aconseguir agitar i despertar una societat anestesiada com la de Balones i Quatretondeta, hem de recordar que en aquella tasca no estava sol. Allí hi havia també Carles Solà, amb un compromís personal i objectiu, que només ell ens podrà descriure, de donar un colp de mà i una empenta als qui aleshores estudiàvem. Podem endevinar que aquella experiència degué influir en la seua vida. De fet, encara que aquella participació fóra limitada en el temps, Carles i la resta de companyes i companys feren un seguiment dels estudiants oferint ajuda i contactes i estimulant-nos a acabar els nostres estudis.

Per la seua part, Carles Solà també va finalitzar la seua carrera: fou adjunt i agregat del Departament de Química Tècnica de la UV, i després obtingué per concurs la Càtedra d'Enginyeria Química de la UAB. Posteriorment, en fou elegit rector. Com a rector i president del Consell de Rectors de les universitats espanyoles, ha defensat l'autonomia universitària, i un ensenyament i una investigació de qualitat per a la universitat pública.

Com deveu haver pogut apreciar, Carles ens podrà parlar amb coneixement de causa del seu contacte personal amb Antoni i de l'opinió que li mereix la pràctica social coherent i sense doble moral d'este xabienc desaparegut a Xile.